

er vendt tilbage til Byerhvervsstandpunktet og vedkender sig, hvad han skrev paa Adressen, saa at jeg da maa kunne finde Støtte fra den Side.

Hvorledes denne Sag end vil forme sig, afhænger Udfaldet af Højre, og saa er det givet, hvad vort Standpunkt er. Hvis selve de konservative Partier her i Landet ville tage en Forhandling op om den privilegerede Valgrets Afskaffelse, ville vi selvfølgelig være med i den Forhandling, thi intet ønske vi hellere end hurtigst muligt at komme helt bort fra den uretfærdige privilegerede Valgret. Men det er muligt, at Højre vil fortsætte sin Forhindringspolitik, sin negative Politik, sin Spænden Ben for alt muligt. Det er muligt, at der ingen Vej er der, det er muligt, at Højre, naar Sagen kommer op til det andet Ting, vil sige: Det ville vi slet ikke indlade os paa, det var nogle Fraser, nogle Ord uden alvorlig Mening, nogle taabelige Udtalelser, som et Par Højreordførere nede i Folketinget fremsatte, men som aldeles ikke binde os. Den nuværende Regering er desuden ingen Kampregering, den har selv erklæret sig for kun at være en forhandlende Regering, der ikke vil tage nogen Kamp op. (Afbrydelse af *Konseilspræsidenten*). Ja, nu trækker den højtærede Konseilspræsident paa det; man kan naturligvis ikke vide, hvad Fremtiden vil bringe, men der er ikke megen Grund til at tro, at den nuværende Regering vil en Kamp, saa der er ikke stort Haab for os om at komme til at støtte den nuværende Regering i en Kamp for den privilegerede Valgrets Afskaffelse. Vi maa da til syvende og sidst stille os det Spørgsmaal: Naar alle Veje synes lukkede, naar man ikke vil gaa den Vej, som vi anse for den bedste, hvis Højre erklærer sine Ordføreres Tale i Fjor for kun Vind og Vejr og Nonsens, Ord uden alvorlig Villie bagved, maa vi overveje, om de Forslag, der her foreligge fra Regeringen om en Valgkredslov og Grundlovsændring, dog ikke ere en Vej til i hvert Fald at naa et Stykke frem.

Vi erkende, at den nuværende Valgkredsordning er saa uretfærdig, at man næsten tvinges til at gaa en hvilken som helst Vej for at komme bort derfra, og den ærede Ordfører har ganske Ret i, at vi fra vor Side ikke have saa ringe Interesse i den Valgkredsudvidelse, der her er Tale om, men rent bortset derfra byder Retfærdigheden, at der maa gøres noget inden næste Valg, og vi ville derfor, som jeg ogsaa udtalte i Fjor overfor det ærede Med-

lem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), hvis der ingen anden Vej er, velvilligt forhandle ogsaa paa dette Grundlag.

Røde: Den sidste ærede Taler beskæftigede sig væsentlig med Højre, mente, at paa Højre laa hele Interessen i denne Sag. Det forekommer mig, at han derved forskyder noget Tyngdepunktet i Spørgsmaalet. Efter min Opfattelse er og forbliver Interessen i denne Sag: Regeringen og Regeringspartiet. Højre kan her i Salen ingen Indflydelse faa paa, hvorledes denne Sag nu sendes videre, og til syvende og sidst er det ikke heller Højre i Landstinget, der afgør den. Højre kan hindre, Højre kan sinke i Landstinget, men de, der afgøre, hvorledes denne Sag skal gennemføres i hele Rigsdagen, ere Venstre, saa sandt Venstre, støttet til et stort Flertal i Folket, altid vil have Magt til at gennemføre sin Villie. Spørgsmaalet er derfor: Er denne Regering i denne Sag en Kreds af Lige glade, Lige gyldige, Hvadsomhelstere, Skuldertrækere, halvt gnavne, helt uvillige, eller er det en Kreds af Mænd, for hvem denne Sag er afgørende, og for hvem denne Sag er det første Skridt, og for hvem det, som det ærede Medlem, der var Ordfører for Regeringspartiet (Slebsager), talte om, er det næste? Og Partiet selv? Er Regeringen et Udtryk for det? Lader Partiet sig føre af Regeringen, eller er det Partiets Hensigt, hvis Regeringen skulde være for langsom, at drive den frem? Det forekommer mig virkelig at være Hovedinteressen i denne Sag.

De to Regeringsforslag, der nu ere fremlagte for os, ere fremlagte i den Form, hvori de vedtoges af Folketinget den 15. April 1910. De kunde med andre Ord, siden Regeringen ikke agtede at ændre dem og gøre Tilføjelser, have været forelagte for os straks ved Samlingens Begyndelse. Hvis Regeringens Interesse for Spørgsmaalet skal maales ved Fremlæggelsestidspunktet, frygter jeg, at Interessen ikke kan kaldes særdeles stor. Den Form, disse Lovforslag fik i Foraaret 1910, var ikke efter vort Ønske. Vi havde tilstræbt noget ganske andet, men et Flertal i Folketinget, der den Gang ikke kunde udgøres af det nuværende Regeringsparti alene, men som udgjordes af dette og en Fløj af Højre, gav dem den Form, de fik. Saaledes som de den Gang affattedes, og som de nu foreligge, ere disse Forslag for det første kædede sammen. Valgkredsloven kan ikke træde i Kraft, før Grundlovsændringen er